

Ο Άγιος νεομάρτυς Κωνσταντίνος ο Υδραίος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Την μνήμη του Αγίου νεομάρτυρα Κωνσταντίνου του Υδραίου, τιμά κάθε χρόνο η Εκκλησία μας στις 14 Νοεμβρίου.

Ο Άγιος Κωνσταντίνος καταγόταν από την νήσο Ύδρα. Οι γονείς του ονομάζονταν Μιχαλάκης και Μαρίνα. Η Ύδρα είναι άγονο νησί γι' αυτό και οι κάτοικοί της ασχολήθηκαν με τη ναυτιλία. Έτσι ο άγιος σε ηλικία δεκαοχτώ ετών βρέθηκε στη Ρόδο. Εκεί συναναστρεφόταν τον πασά της Ρόδου Χασάν, ένα εξωμότη Γεωργιανό. Ο πασάς πρόσεξε την εξυπνάδα και τον καλό χαρακτήρα του νεαρού Υδραίου και έβαλε όλη του την τέχνη να τον εξισλαμίσει. Τελικά τον κατάφερε ο μιαρός με κολακείες και πολλά δώρα. Για τρία χρόνια έμεινε στο Ισλάμ, στην υπηρεσία του πασά, με πολλές δόξες και τιμές, όμως δοκίμαζε την απόρριψη από τους άλλους Χριστιανούς και το σπουδαιότερο της μητέρας του, η οποία όταν κάποτε ο Κωνσταντίνος επισκέφτηκε την Ύδρα δεν του άνοιξε καν την πόρτα του σπιτιού λέγοντάς του ότι δεν τον αναγνωρίζει για παιδί της.

Άρχισε όμως η συνείδησή του να τον ελέγχει ακατάπαυστα με αποτέλεσμα να θρηνεί για το μεγάλο κακό που είχε πάθει. Τελικά πήγε σε κάποιο πνευματικό και

εξομολογήθηκε. Όσα χρήματα έπαιρνε τα μοίραζε στους φτωχούς. Ποθούσε δε να παρουσιαστεί και να ομολογήσει τον Χριστό μπροστά στον πασά αλλά ο πνευματικός του τον απέτρεπε επειδή φοβόταν μήπως δειλιάσει λόγω της νεαρής του ηλικίας. Έτσι τον συμβούλεψε να φύγει και να πάει σε άλλο τόπο ώσπου να ανδρωθεί, να σκληραγωγηθεί και τότε να παρουσιαστεί για ομολογία. Υπακούοντας στον πνευματικό έφυγε και πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Αναζήτησε έμπειρο πνευματικό στο Πατριαρχείο όπου με συντετριμμένη καρδιά και θερμή κατάνυξη εξομολογήθηκε την άρνησή του και τον πόθο του για μαρτύριο. Ο πνευματικός τον παρουσίασε στον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε΄ ο οποίος τον νουθέτησε πατρικά και τον έστειλε στο Άγιο Όρος για να αρματωθεί πνευματικά με τις ευχές των αγιορειτών Πατέρων Στη Μονή Ιβήρων συνδέθηκε με τον περίφημο και κοινό πνευματικό του Όρους παπα Σέργιο της Σκήτης των Ιβήρων. Είχε δε μεγάλη ευλάβεια στην εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου την Πορταίτισσα, την οποία παρακαλούσε να τον ενισχύσει για να υπομείνει το μαρτύριο για χάρη του Υιού της. Οι Πατέρες της Μονής προσπαθούσαν να τον εμποδίσουν εκείνος όμως είχε τόσο μεγάλο πόθο για το μαρτύριο που κυριολεκτικά φλεγόταν. Τελικά με τις ευχές των Πατέρων αναχώρησε για τη Ρόδο όπου είχε εξωμόσει. Φθάνοντας στη Ρόδο και πάλι εξομολογήθηκε σε ένα πνευματικό τον σκοπό του. Εκείνος προσπάθησε να τον εμποδίσει φοβούμενος την έκβαση. Το ίδιο έκαναν και άλλοι Χριστιανοί. Εκείνος όμως όσο εμποδιζόταν τόσα περισσότερο ποθούσε να μαρτυρήσει. Έτσι μετά από προσευχή ξεκίνησε για τον αγώνα του.

Πήγε μόνος του και παρουσιάστηκε στον πασά και τον χαιρέτησε. Ο πασάς αρχικά δεν τον γνώρισε διότι ο άγιος φορούσε ράσο και αγιορείτικο σκούφο. Ο άγιος του θύμισε:

Εγώ είμαι εκείνος ο Κωνσταντίνος που τον έπεισες να αρνηθεί τον Χριστό και να πιστέψει στον Μωάμεθ.

Ο πασάς του απάντησε :

Εγώ δεν σε γνωρίζω ποιος είσαι, γιατί είσαι καλόγερος. Αλλά εάν είσαι δικός μου γιατί φοράς αυτό το μαύρο ρούχο που δεν είναι της θρησκείας μας; Ο δικός μας νόμος λέει να φοράμε άσπρα ενδύματα και λαμπρά, για να ξεχωρίζουμε από τους Χριστιανούς. Βγάλτα λοιπόν αυτά τα καταφρονεμένα μαύρα που φοράς κι εγώ θα σε ντύσω με άσπρα και λαμπρά και θα σου δώσω κι όσα χρήματα χρειάζεσαι για να απολαμβάνεις τον κόσμο και να χαίρεσαι μαζί μου και οι Χριστιανοί να σε φοβούνται και να σε προσκυνούν.

Ο Άγιος τότε με πολύ θάρρος του αποκρίθηκε:

Έλα κι εσύ, ηγεμόνα, να πιστέψεις και να ομολογήσεις τον Χριστό Θεό αληθινό, να σε φωτίσει να δεις το αληθινό φως, να κερδίσεις την Βασιλεία των Ουρανών. Να δεις τα καλά του Παραδείσου, να χαίρεσαι και να ευφραίνεσαι μ' όλους τους αγγέλους και τους αγίους.

Ποιος σου έμαθε όλες τις φλυαρίες αυτές, του λέγει ο πασάς. Εγώ σ' έκαμα γιο μου, να σε παντρέψω, να με κληρονομήσεις κι εσύ τα περιφρόνησες όλα αυτά κι έγινες καλόγερος;

Τότε ο πασάς διέταξε να ρίξουν τον Άγιο στη φυλακή και αγανακτισμένος κλείστηκε στο χαρέμι του από το κακό του και μετά τρεις ημέρες, πυρ και μανία κατά του μάρτυρος, ζήτησε να τον φέρουν μπροστά του. Τον ρώτησε :

Τι ήταν αυτά τα λόγια που τόλμησες προχτές να πεις εναντίον μου;

Σου είπα, του απάντησε ο μάρτυς, να πιστέψεις στον Χριστό, γιατί η δική σας πίστη είναι βρώμικη και ψεύτικη. Πιστεύετε σ' ένα ψεύτη που δεν έκανε κανένα θαύμα ούτε δίδαξε καμιά αλήθεια και κανένα καλό παρά μόνο μυθολογίες, κακίες και διαφθορά. Κι εσείς τον ακολουθείτε ως προφήτη γι' αυτό θα πάτε μαζί του στην κόλαση και θα κατακαίστε μαζί με τους αδελφούς σας τους δαίμονες. Έλα λοιπόν να γίνεις Χριστιανός, για να χαίρεσαι αιώνια στον Παράδεισο.

Τότε διέταξε ο πασάς να τον δείρουν, να του ξεριζώσουν τις τρίχες της κεφαλής του, να του ξεσκίσουν τις σάρκες με σιδερένια νύχια και να του σπάσουν τα σαγόνια με πέτρες για να μάθει να μιλάει καλύτερα στους ηγεμόνες. Οι στρατιώτες τον άρπαξαν και με πολύ μίσος εκτελούσαν την εντολή του κυρίου τους, φτύνοντάς τον στο πρόσωπο και βρίζοντάς τον ενώ συγχρόνως τον ειρωνεύονταν: Ας έλθει ο Χριστός σου, να σε σώσει από τα χέρια μας.

Ο άγιος τα υπέμεινε όλα αυτά λέγοντας Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη Βασιλεία Σου. Τέλος μισοπεθαμένο τον έριξαν στη φυλακή δεμένο με βαριές αλυσίδες στα πόδια και το λαιμό.

Την άλλη μέρα τον έφεραν πάλι μπροστά στον δικαστή.

Μετανόησες για τις χτεσινές σου φλυαρίες, Χασάνη; τον ρώτησε ο πασάς.

Εγώ δεν είμαι Χασάνης αλλά είμαι Χριστιανός, Κωνσταντίνος το όνομά μου και δεν λέω φλυαρίες αλλά πιστεύω και ομολογώ Πατέρα Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρία Πρόσωπα, ένα Θεό αληθινό. Τούτον προσκυνώ, τούτον δοξάζω, την δε θρησκεία σας αναθεματίζω.

Τότε οι στρατιώτες, με διαταγή του πασά, του έδωσαν πεντακόσιους ραβδισμούς στη ράχη και πεντακόσιους στα πόδια, τόσο που έπεσαν τα νύχια των ποδιών του και το αίμα έτρεχε ποτάμι.

Νομίζοντας ότι πέθανε τον σήκωσαν αναίσθητο και τον πέταξαν στη φυλακή. Εκεί ο τρισμακάριστος αξιώθηκε θείας αντιλήψεως. Ο ίδιος ο Χριστός παρουσιάστηκε και θεράπευσε τις πληγές του και τον απεκατέστησε υγιή. Μετά από τρεις ημέρες τον οδήγησαν πάλι στον πασά.

Σου άρεσε, Χασάνη, αυτό που σου έκανα; τον ρώτησε ο πασάς. Έλα το γρηγορότερο στην πίστη μας, για να σου χαρίσω όσα σου έταξα.

Ξέρεις πολύ καλά, πασά, πριν από λίγες μέρες τι βασανιστήρια μου έκανες. Που είναι τώρα εκείνες οι πληγές; βλέπεις κανένα σημάδι; Κοίταξε, λείπει κανένα μου νύχι; Ο Δεσπότης μου Χριστός με επισκέφτηκε στη φυλακή και με θεράπευσε ως αληθινός Θεός που είναι. Αυτόν προσκυνώ και λατρεύω, τον δε δικό σας Μωάμεθ αποστρέφομαι γιατί είναι διεφθαρμένος και όποιος τον ακολουθεί πάει μαζί του στην κόλαση.

Πίστεψε λοιπόν στον Χριστό, όπως πιστεύουν μέχρι τώρα και οι δικοί σου γονείς.

Ο πασάς διέταξε να τον βάλουν πάλι στη φυλακή και τα πόδια του στο τιμωρητικό ξύλο, το λεγόμενο τουμπρούκι. Εκείνες τις ημέρες φυλάκισαν δύο ιερείς από το χωριό Σορόνι , κάποιους Χριστιανούς και Τούρκους. Μια νύχτα, θέλοντας ο Χριστός να δοξάσει τον μάρτυρά Του και προ του τέλους, έστειλε μέσα στο βαθύ σκοτάδι της νύχτας και έλαμψε φως μέγα και ο Άγιος λύθηκε θαυματουργικά από τις αλυσίδες και το τουμπρούκι. Στάθηκε δε και προσευχόταν προς την Ανατολή. Το ίδιο έκαναν και οι ιερείς και οι Χριστιανοί , οι δε Τούρκοι φώναζαν αλλάχ αλλάχ, διότι όλοι έβλεπαν το εξαίσιο εκείνο φως. Το ουράνιο αυτό φως είδαν και έξω από τη φυλακή οι φρουροί και έτρεξαν νομίζοντας πως η φυλακή έπιασε φωτιά. Όταν οι φρουροί πληροφορήθηκαν το γεγονός , το ανέφεραν στον πασά. Εκείνος τους είπε να μη το ανακοινώσουν γιατί είναι εις βάρος της θρησκείας τους. Παρομοίως φοβέρισε και τους αυτόπτες φυλακισμένους.

Από τότε δεν τον έφερε μπροστά του πάλι ο πασάς αλλά τον βασάνιζαν οι υπηρέτες της πλάνης μέσα στη φυλακή. Ένας ιμάμης μια μέρα σήκωσε το μιαρό του χέρι να τον χαστουκίσει και αμέσως το χέρι του έγινε κατάμαυρο. Από τότε κανείς δεν τολμούσε να τον πειράξει. Έμεινε στη φυλακή πέντε μήνες ταλαιπωρούμενος από την πείνα, την δίψα, τη βρωμιά, τις ψείρες και την όλη δυστυχία της φυλακής. Μόνο ένας ευλαβής Χριστιανός τον επισκεπτόταν και του έφερνε την Θεία Κοινωνία. Ο πασάς φοβόταν να εκτελέσει τον Άγιο εξαιτίας της

μεγάλης επιρροής των Υδραίων στον αρχιναύαρχο του στόλου του Αιγαίου.

Έγραψε σε κάποιον επιφανή Υδραίο ζητώντας τη γνώμη του για την υπόθεση. Ο Άγιος, μαθαίνοντάς το μέσα από τη φυλακή, του έγραψε κι εκείνος ζητώντας να μη τον υποστηρίξει αλλά, αν αγαπάει τον συμπατριώτη του, να τον αφήσει να πεθάνει για την αγάπη του Χριστού. Έτσι ο καπετάν Γιώργης απάντησε στον πασά να τον κάνει ό,τι θέλει.

Κάποια μέρα ο πασάς τον έβγαλε από τη φυλακή και τον διέταξε να μεταφέρει πέτρες. Σε μια στιγμή ο Άγιος προσποιήθηκε πως δραπετεύει για να τον αναγκάσει να τον θανατώσει. Ένας χριστιανομάχος παραστεκόμενος του πασά τον έπιασε και τον χτυπούσε με μανία με τη μαχαίρα του σε όλο του το σώμα. Και πάλι τον έκλεισαν στη φυλακή.

Αφού απηύδησε ο ηγεμόνας να παιδεύει μάταια τον αθλητή του Χριστού, τον έφερε μπροστά του, τελευταία φορά, και τον ρώτησε αν αρνείται τον Χριστό. Ο Άγιος του απάντησε:

Σου είπα ότι Χριστιανός είμαι και τον Χριστό μου δεν τον αρνούμαι ακόμη κι αν κατακόψεις σε μύρια κομμάτια. Κάμε λοιπόν ό,τι θέλεις μια ώρα αρχύτερα γιατί ο Κύριος με προσμένει.

Προγνωρίζοντας ο Άγιος τον θάνατό του ζήτησε από εκείνον τον ευλογημένο Χριστιανό να του φέρει τα Άχραντα Μυστήρια. Πράγματι, χαράματα της Τετάρτης, 14 Νοεμβρίου, τον στραγγάλισαν μέσα στη φυλακή.

Μετά το μαρτύριο του Αγίου, ο Τούρκος που τον έπνιξε βρήκε κακό θάνατο. Χτυπήθηκε εκεί που κοιμόταν από αστροπελέκι, το οποίο κατέκαυσε αυτόν ενώ οι άλλοι που ήσαν δίπλα του έμειναν αβλαβείς.

Το πρωί έδωσε την άδεια ο πασάς στους Χριστιανούς να τον θάψουν. Το άγιο λείψανό του ενταφιάστηκε στον ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Βαρούσι.

Πλήθος θαύματα ακολούθησαν. Όποιος πήγαινε και προσκυνούσε τον τάφο του μάρτυρος θεραπευόταν δι' αυτού, με την χάρη του Θεού, από οποιοδήποτε νόσημα ασθενούσε.

Η μητέρα του, η οποία ζούσε και έμαθε για το μαρτύριο του γιου της και δόξαζε τον Θεό, πήγε η ίδια στη Ρόδο, όπου έκανε την ανακομιδή των ιερών του λειψάνων, τα οποία μετέφερε στην Ύδρα.

πηγή:vatopaidi.wordpress.com